

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoierul DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

I. M.: Revizionismul Bisericii săsești.

Ion Bunea: O apariție binevenită.

Pr. N. Radu: Conferința de toamnă a preoțimei tractului Turda.

Coresp.: O distincție binemeritată.

Cronică. — Comunicate oficiale. — Concursuri pentru întregirea parohiilor Meteș, Simioncești, Buteni și Sâncraiu-de-Mureș.

Revizionismul Bisericii săsești.

— Un gest nesocotit. —

Presa cotidiană a înregistrat cu indignare declarațiunile dlui *Dr. Victor Glondys*, noul superintendent al Bisericii săsești. În-suş neobositul protector al poporului săsesc, dl Nicolae Iorga, a fost nevoit să scrie în ziarul său, că noul conducător „a pășit cu piciorul stâng, ținând o cuvântare fără rost“.

Mărturisim, că pe noi, cari cunoaștem poporul săsesc dintr'o experiență personală îndelungată, nu ne-a surprins de loc manifestarea regretabilă a dlui *Dr. Victor Glondys*. Pentru ce? Pentru simplul motiv, că se găsește în linia tradițională a predecesorilor săi.

Superintendenții sași, în calitatea lor de șefi spirituali ai poporului săsesc, nu pot avea altă psihologie decât aceea, care se desface din trecutul istoric al intelectualității germane ardelene. Și anume: păstrarea privilegiilor medievale deoparte, iar de alta înăbușirea afirmării politice a *Românilor*. Aceste două idei conducătoare formau catehismul național săsesc, care de sigur convenia și Ungurilor. De ce? Pentru că pierderea privilegiilor însemnă periclitarea existenței naționale, iar emanciparea politică a *Românilor* constituia o dublă amenințare, cu perspective grave, pentru supremația *ungaro-săsească* din Ardeal: zguduirea unității statului milenar și ivirea egemoniei românești prin forța ei numerică zdrobitoare. Iar fantoma *Daco-României* plu-

tia de multă vreme peste capetele lor, insistență și chinuitoare.

Era fatal deci, să existe o perfectă comunitate de interese politice între Sași și Unguri, care-i silia să meargă, de secole, pe acelaș drum, împotriva aceluiaș adversar inevitabil: *Românilor*.

Istoria probează, că totul s'a desfășurat în spiritul acestei ideologii, chiar când aparențele trecătoare o contraziceau.

De aceea, când sentința divină a venit ineplacabilă în 1918, în tabăra compatrioților noștri a fost plâns și scrâșnirea dinților. Cădeau privilegiile și stăpâneau *Românilor*. Sașii n'au ezitat s'o spună și încă fără menajamente, chiar prin condeiul științific al șefului lor bisericesc, recentul pensionar dl *Fr. Teutsch*.

Domnia sa publica la 1923 o lucrare: „*Kirche und Schule in der Vergangenheit und Gegenwart der Sibenbürger Sachsen*“. Vorbind de sfârșitul războiului și de invitația Consiliului Dirigent adresată Sașilor de a-și clarifica atitudinea, dl *Teutsch* scrie: „Deși situația generală și împrejurările speciale ne sileau la luarea unei hotărâri, totuși ea n'a fost ușoară pentru Sași. Căci tot trecutul lor, toată situația lor de drept își avea rădăcinile în *vechea Ungarie*, în care ei își găsiseră și legăturile sufletesti, iar o trecere la *România* însemna părăsirea apusului și intrarea lor într'un *stat oriental*, cu mari primejdii pentru cultura noas-

tră. La 8 Ianuarie 1919 s'a întrunit adunarea națională săsească la Mediaș, hotărînd alipirea la România. *Sufletul poporului a fost atunci străbătut de durere*" (pag. 247). Apoi: „Sub lozinca reformei agrare, s'a început exproprierea averii imobile a comunelor politice și bisericești, ca și a marilor proprietari, *la care a stăpînit abuzul și o nemaipomenită ilegalitate. Poporul săsesc văzu, cum domnia lui trece de acum la sluga sa de ieri*" (pag. 251).

Aceleași aprecieri insultătoare sunt reeditate de autor, trei ani mai târziu, într'o altă lucrare eșită la Sibiu sub titlul: „*Geschichte der Siebenbürger Sachsen*“ vol. IV.

*

Urmașul său în scaun, dl *Dr. Victor Glondys*, nu face altceva astăzi, decât să continue aceeaș linie de conduită. Iată-l deci, făcându-și profesiunea de credință, cu ocazia instalării sale, în termeni atât de insoliti, încât ziarele din capitală nu și-au putut ascunde tulburarea lor legitimă. *Ideea pangermană și revizuirea tratatelor* — iată idealul noului cap bisericesc al Sașilor! *Insulte* predecesorului sunt depășite de *conspirația* actualului superintendent împotriva României. Lucrurile merg deci în progresiune geometrică și cine știe ce surprize ne mai rezervă ziua de mâine.

Ne întrebăm însă, cum răspunde Statul nostru acestor atitudini dușmănoase? Prin acte de generozitate și sollicitudine deosebită.

Astfel dl *Fr. Teutsch* a fost proclamat senator de drept, deși nu întrunea condițiile stabilite în Constituție. Era însă o favoare ce se făcea poporului săsesc, spre a-l atașa de noua lui patrie. Au urmat apoi o serie de atențiuni și distincții, ca alegerea de membru onorar al Academiei române, acordarea de mari ordine și participarea guvernului la serbătorirea celor 80 de ani ai bătrînului cap bisericesc. Adăogați apoi ocrotirea specială a minorității germane și dăruierea unui ministeriat pe seama dlui *Rudolph Brandsch*. Vedeți, cât de balcanici, cât de orientali ne-am dovedit, ca să întrebuițăm epitetul ce ni l-a dat chiar beneficiarul răsfățat dl *Fr. Teutsch*.

Noul superintendent cunoaște toate aceste gesturi civilizate. Și totuș, calcă cu stîngul, cum zice dl Iorga. Dorește oare,

ca *Statul* să-și schimbe atitudinea față de poporul săsesc? Un firesc simț de prudență și circumspecție, — care i-a călăuzit pe Sași în cursul veacurilor, — poate răspunde limpede la o asemenea întrebare.

Noi dorim din toată inima noului conducător bisericesc, să găsească fără întârziere drumul loialității și al patriotismului luminat, singurul care poate garanta și pe viitor protecțiunea Bisericii luterane și a credincioșilor ei. Altfel, așișarea intempestivă a *revizuirii tratatelor*, nu i-ar aduce decât regretabile inconveniente. Și nu noi suntem aceia, cari să i le dorim. I. M.

O apariție binevenită.

Haosul produs deodată cu prubușirea autocrației rusești și intronarea regimului comunist, au expatriat pe exponenții cei mai iluștri ai bisericii ortodoxe din Rusia. Azi trăesc departe de patria mamă și fortificați prin calvarul suferinței, luptă din răsuferi să facă cunoscut ortodoxismul ca o rădăcină necesară creștinismului în general. Străduințele lor converg spre un întreit scop: 1. Să arate caracterul revelațional al ortodoxiei; 2. Să combată cu argumente sdorbitoare regimul de teroare cu care se expectorează pionii ideologiei marxiste și 3. Să demonstreze că ființa creștinismului în general, nu e în funcție de coincidențe temporale, ci le depășește încadrându-se în ritmul etern, așa cum a fost definită de Isus Christos.

Probă de zelul cu care lucrează refugiații Ruși sunt operele celebre, prin cari rivalizează cu elucubrațiile cele mai științifice ale spiritului apusean. Aportul considerabil adus de N. Berdiaeff, Boulgakoff, Arseniev, Glubokowsky și alții, la cunoașterea ortodoxiei este netăgăduit. De curând a apărut în traducere franceză opera lui *Nicolae Berdiaeff*, intitulată „*Creștinismul și lupta de clasă*“. Sesizat încă de mult de pericolul iminent al concepției lansate de Karl Marx și Engels, își propune să-i desvăluie temelia șubredă, intenția subversivă și să traseze directivele unei ideologii sănătoase, cu un suport spiritual.

În opera de mai sus N. Berdiaeff tocmai acest lucru îl întreprinde. Marx, — teoretici-

cianul concepției materialismului istoric — stăruiește pentru mărirea organizațiilor actuale, ori de ce natură ar fi în vederea unui stat internațional, — socialist, care fiind întemeiat pe ameliorarea condițiilor economice de trai, va face să dispară lupta de clasă și i se va crea omului o platformă mai fericită. „Minciuna cea mai frapantă și cea mai neumană a marxismului consideră în a nu vedea omul deasupra claselor, dar a vedea clasele deasupra omului, a-l reduce pe acesta până în ultima profunzime, până la experiența sa intimă spirituală la o funcție subordonată clasei, care condiționează deodată contemplarea și creația sa. Marx proslăvea valoarea eternă a omului economic (homo economicus), a economiei politice burgheze, îl reducea la o categorie istorică și prevedea pentru societatea comunistă apariția unui om esențialmente nou“ (pag. 43). Cu alte cuvinte, Marx absolutiza omul pur biologic, reducându-l prin aceasta la o unitate imperfectă. Școala liberalistă engleză, în frunte cu Adam Smith, admitea paralel cu omul economic și existența unui om animat de sentimentul simpatiei morale (pag. 44).

Creștinismul are în centrul preocupărilor lui și problemele de natură socială și a găsit și soluțiile pentru remedierea unei clase suferinde. Deosebirea tranșantă între concepția socială creștină și elaborările gânditorilor liberi, o găsim în valoarea pe care o acordă omului pe o latură sau pe alta. De vreme ce concepția materialistă a istoriei se trudește să satisfacă omul desprins de ansamblul ființei sale întregi — conferindu-i rețeta paradisului socialist-economic, creștinismul pune pond pe valoarea absolută a persoanei umane, de care sunt legate valorile de libertate ale spiritului, de libertate a conștiinței, de libertate a gândirii și a creației (pag. 80). „Persoana umană se suprapune clasei sociale, iar conștiința creștină înrădăcinată în lumea spiritului, trebuie în mod necesar să se ridice deasupra luptei de clasă...“ (pagina 144). „Dacă creștinismul ia în conflictul social cauza clasei muncitoare, aceasta trebuie s'o facă nu în numele acestei clase, ci în numele omului, al demnității de lucrător, în numele dreptului său uman, a sufletului strivit de capitalism“ (pag. 157). Omul este o

realitate mult mai profundă și mai ridicată decât rasa și decât clasa socială, își are resorturi de o complexitate nebănuită și nu i se poate restabili echilibrul printr'o metodă unilaterală. „Fiecare ființă poartă în ea imaginea lui Dumnezeu..., fiecare om este chemat la o viață eternă, în fața căreia toate diferențierile de clasă, toate pasiunile politice, toate suprapunerile pe cari viața zilnică socială le-a acumulat asupra sufletului uman, par fără noimă și deșarte. Iată pentru ce problema luptei de clasă, care de sigur are părțile ei economice, juridice și tehnice foarte importante, aceea a renașterii religioase a umanității“ (pag. 166).

Cartea scriitorului rus N. Berdiaeff este o documentare magistrală și rezolută a atitudinii pe care trebuie s'o ia creștinismul în fața luptei de clasă. Biserica ca depozitară a interpretărilor juste cari se desprind din Sf. Scriptură, poate acționa cu mai multe șanse de succes, decât ori-ce inițiativă particulară. N. Berdiaeff constată insuficiența metodelor cari se utilizează în asanarea conflictului dela o clasă la cealaltă și aceasta fiindcă mijloacele întrebunțate sunt neadecvate realității sociale actuale. Predica lui Ioan Chrysostom se potrivea realității sociale de atunci, dar azi viața în general a luat altă turnură și biserica trebuie să țină seamă de vicisitudinile survenite. Ea este o instituție de proveniență supranaturală, dar întemeiată cu rostul precis de a întronă pacea și liniștea în lume. Ea are căderea și misiunea de a condamna opresiunea și exploatarea omului prin om, a o condamna înainte de toate din punct de vedere moral și spiritual și nici decum în numele vreunui sistem social.

Apariția opului analizat este binevenită, gândindu-ne mai ales la conversiunea pe care biserica și școala trebuie s'o producă în sufletele elitei creatoare. Opera de difuziune a culturii va ajunge la apogeu abia atunci când va exhauria și această problemă și-i va da soluțiile indicate de Evanghelie.

Ion Bunea.

Sfântul Sinod s'a deschis în sesiune prorogată, în ziua de Miercuri 30 Nov. c. Darea de seamă vom publica-o în numărul viitor.

CONFERINȚE PREOȚEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE

Conferința de toamnă a preoțimei tractului Turda.

Conferința de toamnă a preoțimei din tractul Turda s'a ținut la 8 Noemvrie c., în comuna Viișoara (Agârbiciu).

Această comună — care apare în acte și diplome vechi de pe la 1332 — este una din cele mai mari și bogate comune de pe valea Arieșului.

Se află cam la 12 km. de Turda spre răsărit, în stânga râului Arieș, așezată pe coastele domoale ale unui deal, de unde stăpânește în întregime terasa clădită de Arieș în sus, până spre poarta Munților Apuseni și în jos către larga și mănoasa vale a Mureșului.

În trecutul ei îndepărtat, această comună a fost un câmp de luptă. Ungurii — coloniști săcui — luptau cu toată puterea, ocrotiți de stăpânirile trecute, pentru stăpânirea văilor bogate 'n spice aurite și dealurilor cu delicioase și vestite podgorii; Românii, purtând în suflet jalea neamului, lucrau în liniște la apărarea legii strămoșești printr'un modest scaun de protopopie, al cărui sediu îl aflăm aci în secolul XVIII până la începutul secolului XX, când se mută la Turda.

Azi are 3460 locuitori, din care 1680 Români de religiunea ortodoxă, 1700 Unguri cari, afară de 70—80 suflete, sunt de relig. reformată-calvină și au o mândră biserică de piatră, zidită în a. 1796—99, și 80 Jidani.

Straja românismului din vremurile de oprimare — bisericuța de lemn — stă și azi într'un cap de deal, mândră în sărăcia ei trupească de isbânda sufletului crescut din hrana slovei cărților de rugăciuni și cazanii; își scaldă privirea în șerpuitul argințiu al apelor zburdalnicului și furiosului Arieș. Interiorul acestui vechiu locaș de închinare, scund, cu pereții afumați, pe lângă unele urme de pictură frumoasă bisericască, păstrează chipul celui mai vechiu protopop, — cunoscut din însemnări de pe filele unor cărți bisericesti, — al Turzii: Un moșneag cu pletele cărunte curgându-i pe umeri, barbă mare albă ca omătul proas-

păt și sub frunte doi ochi senini ca cerul unei primăveri, purtând inscripția „Prea cuviosul protopop Iov Crăciun 1788“.

Cu prilejul zilei de azi, când acest locaș cuprinde în sânul său pe preoții tractului său de odinioară, a îmbrăcat haină de sărbătoare. Altarul, iconostasul, — din hărnicia femeilor din parohie, — sunt numai ghirlande de flori albe de toamnă.

La sunetul clopotelor, pâlcuri de credincioși vin din toate unghiurile satului, umplând biserica până la ultimul loc.

Liturghia s'a slujit de un sobor de preoți în frunte cu prot. tractual iovian Murășan. La priceasnă, cel mai tânăr dintre preoții tractului, V. Ștefănescu-Rimetea (Trăscău), a rostit o prea frumoasă predică, vorbind despre sființii îngeri. Apoi s'au împărtășit credincioșii mărturisii în ajun, după vecernia oficiată de preoții S. Todoran-Vâlcele, Crăciunaș-Buru, Mureșan-Călăraș și V. Ștefănescu-Rimetea, când a predicat despre Taina Mărturisirii S. Todoran. După liturghie s'a făcut Te-Deum pentru sănătatea Marelui Voevod Mihai și chemarea Duhului Sfânt pentru adunarea preoțească, apoi în cimitirul bisericii s'a slujit un parastas.

Am remarcat la această slujbă înălțătoare, frumosul obicei de a cânta tot poporul, tineri și bătrâni, nu numai la răspunsurile liturgice, ci și la cântările utreniei și vecerniei. Pagubă că acești buni cântăreți nu au un pricepător într'ale muzicei, ca să re'nvie frumosul cor de altă dată.

După liturghie s'a ținut ședința intimă într'o sală a școlii primare de stat. Un edificiu impunător, cu patru sale de învățământ, alături o locuință pentru director, bine îngrijită ca edificiu, ca mobilier și bogată în material didactic, face fală acestei comune și harnicului ei director, dl L. Canja, un distins dascăl și bun credincios al bisericii noastre. Ședința o deschide părintele protopop iovian Murășian printr'o frumoasă cuvântare, în care îndeamnă preoțimea să primească cu drag noua sarcină de a-și crește singuri viitorii credincioși, prin predarea învățământului religios în școala primară. Cuvintele păr. protop. sunt primite cu ovațiuni. După o discuțiune asupra serviciului divin și a predicei, pr. Nichita Avram, citește raportul comisiunei

de verificare a temei „Învățământul religios în școala primară“.

Conferința ia în desbatere raportul prezentat precum și planul de învățământ, alcătuit cu multă chibzuială și după cuvântul dlor prof. Grig. Biji, V. Șculean, Orășan, Fodorean și Radu, se aprobă, iar păr. protopop aduce mulțumiri comisiunii pentru munca depusă la alcătuirea raportului atât de bogat în expunere și concluzii dar mai ales pentru binestudiatul plan de învățământ.

Preoților li s'a servit o masă bogată, la frumoasa casă parohială, de către familia pr. V. Orășan. La masă a toastat pentru P. Sf. Sa Episcopul Nicolae, păr. prot., dl Leonte Canja pentru dl prof. Murășan și pentru armonia dintre preot și învățător, iar pr. E. Muntean pentru familia V. Orășan.

Vecernia, cu predica rostită de pr. prof. Gr. Biji, este urmată de o ședință pentru popor, vorbind pr. Eugen Muntean-Podeni, despre Oastea Domnului. Păr. E. Muntean fiind el însuși un convins ostaș al Domnului, a vorbit cu mult suflet despre realizările Oastei pe terenul vieții religioase. Frumoasa și instructiva conferință a fost răsplătită de preoți și popor cu ropot de aplauze.

Păr. protopop mulțumește poporului pentru dragostea cu care a alergat în ziua de azi ca să asculte chemarea către lucrurile Domnului și dorește ca sămânța aruncată să prindă rădăcini și să aducă rod.

Din partea credincioșilor a răspuns dl inv.-dir. Leonte Canja, care a mulțumit conferinței pentru cinstea ce s'a făcut parohiei, alegându-o ca centru de întrunire astă dată. Poporul s'a depărtat, iar preoții țin o nouă ședință intimă, cetindu-se raporturile președinților cercurilor religioase și se citesc câteva ordine spre luare la cunoștință.

Seara târziu, părăsim această comună, cu impresiile cele mai bune și cu dorința de a vedea înflorind această frumoasă parohie, care va trebui să-și arate vrednicia prin ridicarea unui locaș dumnezeiesc demn de zilele de libertate pe care le trăim, uitând amărăciunile inerente ori-cărui timp și ori-cărei vieți.

Pr. N. Radu.

CRONICA

Serbarea zilei de 1 Decembrie, combinată cu o adunare de protest contra propagandei de revizuire a tratatelor, în Cluj a reușit peste așteptări. Aproape 15 mii de oameni au umplut Piața Unirii ca să asculte cuvântările înflăcărate alor peste 40 de oratori.

Adunarea a fost deschisă de dl Dr. E. Hațiegan, fost ministru, prin o cuvântare plină de avânt și energie. A urmat cuvântarea P. Sf. Sale Episcopului nostru *Nicolae Ivan*, scurtă dar cu atât mai cuprinzătoare prin tonul ferm cu care a fost rostită. Miile de ascultători au întrerupt-o cu dese și repetite aplauze. — P. Sf. Sa a vorbit cam următoarele:

Iubiți frați Români!

Glasul sângelui ne-a chemat la sfat. Se împlinesc azi 14 ani de când acest glas al poporului nostru a răsunat în Cetatea lui Mihai Viteazul, ca un glas de arhanghel, și am decretat în fața lui Dumnezeu, sub ceriul liber, unirea de veci cu patria-mamă.

Astfel s'a îndeplinit — după suferinți de vecuri — o dreptate istorică, și am ajuns stăpâni pe glia strămoșească, udată cu sânge și cu lacrimi. Această dreptate istorică nu convine domnilor din Budapesta. Călăii lui Urmanczy, care au ars de viu pe moșii din Beliș, iar își ascut colții veninoși.

Nu ne-am întrunit să ne războim cu Ungurii noștrii de acasă, care aleargă cu miile după cetățenia română. Pentru ei avem numai un cuvânt: să trăiască în pace între noi — nu numai cu trupul, ci și cu sufletul.

Elanul nostru se îndreaptă contra celor de peste Tisa, pe care armata noastră i-a mântuit odată din ghiarele lui Bela Kuhn. Să aibă de grije, că ne găsesc pe toți într'o tabără dela Vlădică până la opincă. Nu cedăm o palmă de pământ din pământul sfânt al țării noastre și le strigăm cu poetul:

„Murim mai bine 'n luptă cu glorie străbună
De cât să fim sclavi iară în vechiul nost pământ!“

Sub acest simbol aduc binecuvântarea bisericii asupra adunării noastre, și să se știe, că biserica este tovarășă nedespărțită de popor, acum și puturea și 'n vecii vecilor.

Al treilea a vorbit P. Sf. Sa Episcopul *Iuliu Hossu*, frumos și convingător. — Cuvântările rostite de capii ambelor biserici, a făcut o impresie strălucită asupra adunării, ca o dovadă că poporul vede cu drag

pe conducătorii lor duhovnicești în fruntea mișcărilor naționale. După aceasta s'au părăndat și ceilalți vorbitori, reprezentanții diferitelor asociații.

În presara zilei de 1 Dec. studențimea universitară a făcut o manifestație cu torțe. În drumul lor s'au oprit și la reședința episcopoească, aclamând îndelung pe P. S. S.

Dimineața, înainte de adunare, la ora 9, la biserica Sf. Nicolae s'a oficiat o doxologie de către P. On. D. Antal și diaconul V. Bogdan. La doxologie a participat Prea Sf. Sa și șefii autorităților. La sfârșit pr. Antal a rostit o cuvântare ocazională.

După masă la Teatrul Național a fost un festival organizat de „Astra“.

Comemorarea marelui Mitropolit Andrei Șaguna, în ziua de Sf. Andrei s'a făcut prin săvârșirea unui parastas la biserica din deal, de către P. On. protopop N. VasIU, prof. A. Buzdug și diacon Vas. Bogdan. Răspunsurile au fost date de corul Academiei teologice sub conducerea d. prof. V. Petrașcu. La sfârșit dl prof. Andrei Buzdug a rostit o cuvântare, relevând meritele marelui arhieru. La această comemorare pioasă au participat P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae Ivan, P. C. prot. Andrei Ludu, cons. eparh., D. Antal, rev. eparh., toți profesorii Academiei teologice cu toți studenții teologi.

Cheltuielile pictării bisericii din Cerghid, noi am scris în articolele publicate în numerile anterioare că au fost suportate de către dl Dr. Nicolae Petra, avocat în Sibiu. D-sa ne roagă să rectificăm, spunând că cheltuiala picturii a fost suportată de către dnele vād. Maria Petra-Oașia, Ștefania Petra și de către Banca Oașia din Sibiu.

Balul copiilor, organizat de Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, Filiala Cluj, se ține și 'n anul acesta în presara zilei de Sfântul Nicolae, în sala festivă a prefecturii județului, începând dela ora 5 d. m. Sfântul Nicolae apare cu darurile la ora 6.

O distincție binemeritată.

Principiul relevat cu stringența științifică de psihologia aplicată, de a pune om potrivit la loc potrivit, își găsește apreciere justă la cârmuitorii destoinici ai ori-cărei instituții. Ca să ilustrăm acest adevăr, e suficient să-l raportăm la personalitatea părintelui *Ion Goron*, numit înainte cu câțiva ani — prin înalta înțelegere a P. Sf. S. — spiritual la Academia Teologică din loc. Străduințele și munca devotată pe care a prestat-o în serviciul instituției, i-au adus distincțiunea frumoasă din partea P. S. S. — de a purta brâu roșu.

Înmânarea decretului s'a făcut în ședință festivă în aula Academiei în ziua de 28 Nov. a. c., orele 11 a. m., de față fiind întreg corpul profesoral și studenții. Dl Dr. I. Vască, rectorul Academiei, după ce într'o alocuțiune pregnantă arată meritele sârbătoritului, dă citire actului prin care i se conferă dreptul de a purta brâu roșu.

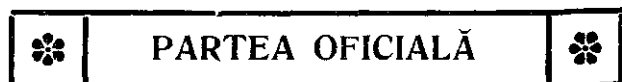
Profund mișcat, răspunde sârbătoritul, asigurând instituția că o va servi și pe mai departe cu aceeaș râvnă și cu acelaș devotament.

Din partea studenților în teologie ia cuvântul dl Vasile Loga, președ. societății, și împărtășește cu tot elanul tineresc această răsplată binemeritată. Ca interpret al colegilor săi, asigură pe păr. Goron că pilda vieții de fiecare moment le va fi un îndreptar util în misiunea de mai târziu.

De încheiere corul societății intonează „Mulți ani trăiască!“

Înregistrăm cu deosebită bucurie acest moment festiv al păr. Goron și-i dorim ca ascensiunea frumoasă pe scara valorilor culturale s'o efectueze cu aceeaș dragoste de cauză, de care a dat dovadă și până acum.

Coresp.

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 8053—1932.

Comunicat oficial.

După ce prin noua „*Lege pentru modificare și abrogarea unor dispozițiuni din legile pentru reforma agrară*“, promulgată

și publicată în Nr. 257 al Monitorului Oficial din 2 Noembrie 1932, atribuțiunile comisiunilor de ocol și județene de expropriere și împrăștiere precum și ale comitetului agrar au trecut cu începere din 2 Noembrie c. asupra Judecătoriilor de Ocol, Tribunalului de Județ și Curților de Apel, invităm organele parohiale, ca în chestiunile lor de împrăștiere încă nerezolvate și pendente încă de comisiunile de ocol, județene și Comitetul Agrar, să se intereseze și adreseze respectivelor Judecătorii, Tribunale și Curți de Apel.

Cluj, la 24 Noembrie 1932.

Consiliul eparhial.

Nr. 8079—1932.

Comunicat oficial.

Aducem la cunoștință spre știre și conformare, că Congresul național bisericesc în ședința din 16 Octombrie 1932, sub Nr. 72 a hotărât:

a) Aprobă contul de gestiuni pe anii 1929, 1930 și 1931 al revistei „Biserica Ortodoxă Română” și dă descărcare Consiliului central bisericesc de gestiunea sa pe acești ani.

b) Toate parohiile care alcătuiesc Patriarhia Română vor fi obligate să se aboneze la revista „Biserica Ortodoxă Română”, plătindu-se abonamentul din fond. parohiale.

Cluj, la 26 Noembrie 1932.

Consiliul eparhial.

Nr. 8080—1932.

Comunicat oficial.

Având în vedere adresa Nr. 8240 din 23 Noembrie 1932 a Consiliului central bisericesc, aducem la cunoștință următoarele:

De câțiva ani, prin stăruința vrednică a P. C. Diacon Dr. H. Roventă, profesor la facultatea de teologie din București și a P. C. Pr. Dr. M. Bulacu dela Biserica Sf. Elefterie din București, care au isbuit să alăture muncii lor colaborări prețioase, apare în București revista „Tinerimea Creștină”, menită să poarte cuvântul creștin în mijlocul tineretului din toate unghiurile țării.

Această revistă s'a menținut până acum la un nivel, care corăspunde într'adevăr intențiunii propuse. Și cum o astfel de publicație este un organ de propagandă creș-

tină foarte util, pentru categoria de cititori căreia i se adresează și deci de un deosebit preț pentru biserica noastră, credem că întrucât revista de mai sus s'a dovedit că poate răspunde cu suficiență acestei necesități, trebuie să-i acordăm pe cât posibil tot sprijinul nostru pentru a putea activa cu succes în această direcțiune, promovând lucrul creștin în mijlocul tineretului.

De aceea atrăgând binevoitoarea atențiune a preoțimei asupra acestei reviste, facem apel la sprijinul lor, rugându-i să binevoiască a o abona, atât pentru bibliotecile parohiale cât și pentru tineretul general. De asemenea o recomandăm în special profesorilor de religie dela toate școlile secundare, spre a o face cunoscută tineretului care urmează aceste școli.

Cluj, la 26 Noembrie 1932.

Consiliul eparhial.

Nr. 531—1932. Prot. (35) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Simionești* din protopopiatul Bistriței, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar [dela stat conf. cualificațiunii.
2. Casă parohială cu grădină și supraedificate economice.
3. Sesiune parohială 15 jug. pământ arabil și fânaș, calitate bună. Grădina vechi case parohiale și cimiteriul.
4. Venitele stolare statorite în ședința Consiliului parohial din 21 Noembrie 1932.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile de concurs provăzute cu toate documentele, oficiului nostru protopopesc în termenul deschis și cu prealabila învoire a acestui oficiu se vor putea prezenta în parohie pentru a oficia, a cânta și predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Să recere pentru concurs dela fiecare reflectant învoirea P. Sf. Sale Episcopului nostru, fără de care nu vor putea fi puși în candidație.

Bistrița, la 25 Noembrie 1932.

Oficiul protopopesc în conșteiere cu Consiliul parohial din Simionești.

Pr. Victor Mureșian,
capelan prot.

Nr. 484—1932. Prot. (34) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a *Metes* cu filia Găureni, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela data primei publicări în oficiosul „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat conform pregătirei.
2. Sesiune paroh. 6 jug. arător și fânaș.
3. Una ferdelă de grâu sau cucuruz sfârmit dela fiecare familie, atât din parohie cât și din filie.

4. Venitele stolare statorite în ședința Consiliului parohial din 8 Noemvrie 1932.

5. Lipsind casele parohiale, Consiliul parohial pune la dispoziție preotului locuință în natură.

6. Lemne de foc din pădurea comunală cât va avea lipsă.

Concurenții la acest post își vor înainta cererile instruite cu toate documentele, oficiului nostru în termenul deschis, iar după prealabila încuviințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte actul de învoire dela Prea Sf. Episcop, fără de care nu se vor lua în candidare.

Alba-Iulia, la 18 Noemvrie 1932.

Oficiul protopopesc al tractului Alba-Iulia în conțelegere cu Consiliul parohial din parohie și filie.

Alexandru Baba, protopop.

Nr. 978—1932. (36) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. II-a *Buteni*, din protopopiatul Huedin, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în gazeta oficială „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Casă parohială cu supraedificate.
2. Sesiune parohială de 20 jugăre.
3. O vică de bucate dela fiecare familie (circa 220 familii) din care $\frac{1}{3}$ compete cantorului iar $\frac{1}{10}$ crâșnicului.
4. O zi de lucru în natură sau prețul ei.
5. Stola uzitată.

6. Întregirea salarului dela stat conform coalei B.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererea cu documentele prescrise subsemnatului oficiu, iar cu prealabila noastră înștiințare se vor putea prezenta în parohie pentru a cânta respective a celebra și pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără de care act nu vor putea fi luați în candidare.

Huedin, la 20 Noemvrie 1932.

Oficiul protopopesc ort. român, în conțelegere cu Consiliul parohial din Buteni.

Aurel Muntean, protopop.

Nr. 662—1932. Prot. (37) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh din parohia cl. II-a *Sâncraiu-de-Mureș*, din protopopiatul Târgu-Mureș, devenită vacantă prin renunțarea preotului Ioan Leuca, pe baza ordinului Nr. 7229 din 20 Oct. a. c., se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele sunt:

1. Salar dela stat, conf. cualificațiunii.
2. Locuință în natură, cu supraedificate economice și grădină de 800 st. p.
3. Sesiune parohială de 30 jugăre pământ cl. I.
4. Stolele îndatinate și statorite de adunarea protopopească și aprobate de Consiliul Eparhial.

Parohia se află la 2 km. depărtare de Târgu-Mureș.

Doritorii de a ocupa acest post, își vor înainta cererile cu toate documentele necesare, oficiului protopopesc ort. român din Târgu-Mureș, în termenul prescris și cu avizul acestuia se vor putea prezenta în parohie pentru a servi, cânta ori predică și a face cunoștință cu credincioșii.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. Sf. Sa Episcopul nostru.

Târgu-Mureș, la 27 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc, în conțelegere cu Consiliul parohial din Sâncraiu-de-Mureș.

Ștefan Russu, protopop.